

Pabianice, dnia 10 października 2022 r.

GG.6810.30.2019

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 113 § 2 i 3, art. 123, art. 124, art. 125 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2022 r. poz. 2000)

odmawiam

wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji Starosty Pabianickiego znak: GG.6810.30.2019 z dnia 29 września 2022 r. o umorzeniu postępowania w sprawie zatwierdzenia statutu Spółki dla zagospodarowania Wspólnoty Gruntowej w Lutomierniku

Uzasadnienie

W dniu 1 października 2019 r. na wniosek Pani J. R., reprezentowanej przez Pana D. R., Starosta Pabianicki wszczął postępowanie w sprawie zatwierdzenia statutu Spółki dla zagospodarowania Wspólnoty Gruntowej w Lutomierniku. W dniu 29 września 2022 r. organ I instancji wydał, na podstawie art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), decyzję o umorzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie uznając jego bezprzedmiotowość.

W dniu 5 października 2022 r. do Starosty Pabianickiego wpłynął wniosek Pani J. R., reprezentowanej przez Pana D. R., o wyjaśnienie treści w/w decyzji Starosty Pabianickiego.

W przedmiotowym wniosku wskazano, iż „Starosta Pabianicki orzekł o umorzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie ze względu na jego bezprzedmiotowość. W uzasadnieniu stwierdził, że przyczyny bezprzedmiotowości umorzonego postępowania mają charakter podmiotowy i przedmiotowy. Następnie zakończył niezrozumiałym stwierdzeniem w brzmieniu: „a tym samym tożsamość sprawy”. Nie wyjaśnia jaka tożsamość i jakiej sprawy lub spraw?”

W dalszej części wniosku pełnomocnik Pani J. R. wskazuje, iż „organ stwierdza: Podmiotem postępowania jest Spółka powołana przez osoby uprawnione do udziału we wspólnocie dla zagospodarowania gruntów Wspólnoty Gruntowej w Lutomierniku. Przedmiotem postępowania jest zatwierdzenie statutu tej Spółki.” Zgodnie ze stwierdzeniem wnioskodawcy „wymaga zatem wyjaśnienia, czy osoby ustalone przez Starostę Pabianickiego decyzją z dnia 6.06.2019 jako uprawnione do powołania spółki dla zagospodarowania gruntów Wspólnoty Gruntowej w Lutomierniku, są – zdaniem organu – następcami prawnymi osób uprawnionych do powołania spółki dla zagospodarowania gruntów Wspólnoty Gruntowej w Lutomierniku, którzy – wg organu – zostali ustaleni w 1965 roku i powołali spółkę, której statut został zatwierdzony, a jego treść nie ustalona?” Wnioskodawca twierdzi, iż „tylko w takim przypadku osoby ustalone przez Starostę Pabianickiego jako udziałowcy Wspólnoty Gruntowej jego decyzją ostateczną w 2019 roku, i które powołały spółkę Wspólnota Gruntowa Lutomiernik, nie mogłyby występować do niego o zatwierdzenie swojego statutu, a jedynie stosować lub zmienić statut uchwalony przez uprawnionych udziałowców w 1965 r. Tylko wówczas istotnie występowałyby sytuacja określona w uzasadnieniu decyzji jako res iudicata.”

Zgodnie z art. 113 § 2 K.p.a. organ, który wydał decyzję, wyjaśnia w drodze postanowienia na żądanie organu egzekucyjnego lub strony wątpliwości co do treści decyzji.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 28 kwietnia 2021 r. sygn. akt II SA/Po 609/20 instytucja wykładni decyzji służy wyjaśnieniu wątpliwości co do jej treści. Ma więc zastosowanie przede wszystkim w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie jest niejasne lub nie zostało wystarczająco precyzyjnie sformułowane. Wyjaśnienie treści rozstrzygnięcia nie jest tożsame z oceną jego prawidłowości, lecz ma służyć jedynie jednoznaczemu określeniu woli organu wyrażanej w rozstrzygnięciu (tu: decyzji). Jeśli wola ta w sposób jednoznaczny z decyzji wynika, wyjaśnienie jej treści jest zbędne (por. wyrok NSA z 20 listopada 2019 r., sygn. akt I OSK 3094/18, publ. CBOSA). Przedmiotem wyjaśnienia mogą być w szczególności niejednoznaczne lub niejasne sformułowania zawarte w podstawie decyzji (postanowienia), które utrudniają jednoznaczne ustalenie sensu rozstrzygnięcia (por. wyrok NSA z dnia 7 czerwca 2018 r. sygn. II OSK 3090/17, publ. CBOSA). Wyznaczone przepisem art. 113 § 2 k.p.a. pole działania organu jest więc ograniczone wyłącznie do wyjaśnienia stronie zgłoszonych wątpliwości co do użytych w decyzji wyrażen, niejasnych sformułowań, wyjaśnień bądź zastosowanych skrótów utrudniających ustalenie sensu rozstrzygnięcia. Podkreślić jednak należy, iż wyjaśnienie wątpliwości nie może prowadzić ani do nowej oceny stanu faktycznego lub prawnego, ani powodować zmiany merytorycznej rozstrzygnięcia. Wyjaśnienie treści decyzji nie może być bowiem wykorzystywane przez stronę w celu kwestionowania samej zasadności decyzji (por. wyrok NSA z 7 czerwca 2018 r., sygn. akt II OSK 3090/17, publ. CBOSA).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wskazał w w/w wyroku, iż „wyjaśnieniu w trybie art. 113 § 2 k.p.a. nie mogą również podlegać wątpliwości strony powstałe na tle uzasadnienia aktu lub interpretacji przepisów prawa. W postępowaniu o wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji nie można zmieniać decyzji ani jej uzupełniać o nowe elementy, co skutkowałoby koniecznością zmodyfikowania dotychczasowej oceny stanu faktycznego lub prawnego. Nie jest również dopuszczalne, aby w tym trybie dokonywać interpretacji przepisów prawa, gdyż wówczas mielibyśmy do czynienia z wykładnią prawa, a nie z wyjaśnieniem treści decyzji.”

Ponadto w wyroku z dnia 2 czerwca 2021 r. sygn. akt II SA/Po 1/21 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu zaznaczył również, iż „użyte w art. 113 § 2 k.p.a. pojęcie "treści decyzji" co do zasady musi być interpretowane wąsko - nie jako obejmujące wszystkie elementy decyzji, o jakich mowa w art. 107 § 1 k.p.a., ale zasadniczo tylko ten jej składnik, który stanowi "rozstrzygnięcie" w rozumieniu art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. (por. G. Łaszczyca, Postanowienie administracyjne w ogólnym postępowaniu administracyjnym, Warszawa 2011, s. 278).”

Biorąc powyższe pod uwagę należy podkreślić, iż treść decyzji Starosty Pabianickiego z dnia 29 września 2022 r. czyli jej rozstrzygnięcie (osnowa, sentencja) jest wyrażona w jasny, klarowny sposób, nie ma w niej skrótów czy też sformułowań, które należałoby rozwinąć dla usunięcia powstałych niejasności. Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 2 czerwca 2021 r. sygn. akt IV SA/Po 1/21 w świetle przepisu art. 113 § 2 k. p. a. „przesłanką wydania przez organ postanowienia pozytywnego – o wyjaśnieniu treści decyzji - jest przypadek istnienia wątpliwości co do tej treści. Występuje on wówczas, gdy treść decyzji budzi powątpiewanie, jest niejasna, niepewna, problematyczna, zawiła, co w rezultacie utrudnia ustalenie sensu rozstrzygnięcia sprawy.” W przedmiotowej sprawie nie ma to jednak miejsca, gdyż sformułowanie zawarte w rozstrzygnięciu (treści) omawianej decyzji Starosty Pabianickiego w połączeniu z powołaną podstawą prawną,

nie budzi żadnych wątpliwości co do intencji organu orzekającego. Ponadto, odczytywana z uwzględnieniem informacji zawartych w uzasadnieniu, nie jest wewnętrznie sprzeczna lub niejasna w sposób budzący wątpliwości, a odpowiedź na w/w pytania wnioskodawcy nie są niezbędne dla ustalenia treści rozstrzygnięcia.

Biorąc powyższe pod uwagę, postanowiono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 113 § 3 na postanowienie niniejsze przysługuje zażalenie do Wojewody Łódzkiego za pośrednictwem Starosty Pabianickiego w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

Z up. STAROSTY

/-/ Anna Dobrosz
Naczelnik Wydziału
Gospodarki Nieruchomościami

Otrzymują:

1. D. R., pełnomocnik J. R.
2. Burmistrz Miasta i Gminy Lutomiersk
(celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Lutomiersk)
3. Sołtys wsi Lutomiersk
(celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń w sołectwie Lutomiersk)